Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

25. března 2015 *

„Státní podpory — Veřejné zdraví — Podpory poskytované na financování testů prováděných za účelem zjištění přenosných spongiformních encefalopatií (TSE) u skotu — Rozhodnutí prohlašující podpory za částečně slučitelné a částečně neslučitelné s vnitřním trhem — Žaloba na neplatnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Přípustnost — Pojem ‚zvýhodnění' — Pojem ‚selektivita'"

Ve věci T-538/11,

Belgické království, zastoupené C. Pochet a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci, ve spolupráci s L. Van den Hendem, avocat,

žalobce,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené H. van Vlietem a S. Thomasem, poté van Vlietem a S. Noëm, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na částečnou neplatnost rozhodnutí Komise 2011/678/EU ze dne 27. července 2011 o státní podpoře ve prospěch financování testů [depistáží] prováděných za účelem zjištění přenosných spongiformních encefalopatií (TSE) u skotu, kterou provedla Belgie [státní podpora C 44/8 (dříve NN 45/04)] (Úř. věst. L 274, s. 36),

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, I. Pelikánová a E. Buttigieg (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. září 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

Právní rámec

Nařízení č. 999/2001

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, s. 1; Zvl. vyd. 03/32, s. 289), bylo přijato na základě čl. 152 odst. 4 písm. b) ES. Jak vyplývá z druhého bodu odůvodnění uvedeného nařízení, cílem tohoto nařízení je přijmout zvláštní opatření pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (TSE), včetně bovinní spongiformní encefalopatie (BSE), a to vzhledem k vysokému nebezpečí, které představují pro zdraví lidí a zvířat.

2 Článek 6 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 999/2001, nadepsaný „Systém dohledu“, stanoví:

„Členské státy provádějí roční program dohledu nad BSE a klusavkou (scrapie) v souladu s přílohou III kapitolou A. Tento program obsahuje třídicí postup využívající [provádění depistáží pomocí] zrychlených testů.“

3 V původním znění nařízení č. 999/2001 obsahovala jeho příloha III kapitola A část I minimální požadavky pro program dohledu nad BSE u skotu. Pro účely tohoto programu uvedená příloha stanovila zejména výběr určitých dílčích populací skotu staršího 30 měsíců, včetně zvířat normálně poražených pro lidskou spotřebu.

4 Kromě toho část IV kapitoly A přílohy III nařízení č. 999/2001 v původním znění stanovila, že:

„Členské státy zajistí, aby žádné části těl zvířat vyšetřovaných podle této přílohy nebyly použity v potravinách, krmivech a hnojivech, dokud nebylo provedeno laboratorní vyšetření s negativním výsledkem.“

5 Nařízení Komise (ES) č. 1248/2001 ze dne 22. června 2001, kterým se mění přílohy III, X a XI nařízení č. 999/2001 (Úř. věst. L 173, s. 12; Zvl. vyd. 03/32, s. 450), rozšířilo s účinností od 1. července 2001 povinnost provádět depistáže BSE pomocí zrychlených testů na veškerý nuceně poražený skot starší 24 měsíců.

6 Nařízení Komise (ES) č. 1494/2002 ze dne 21. srpna 2002, kterým se mění přílohy III, VII a XI nařízení č. 999/2001 (Úř. věst. L 225, s. 3; Zvl. vyd. 03/36, s. 550), rozšířilo tutéž povinnost na skot starší 24 měsíců, který uhynul nebo který byl poražen za jiným účelem než zejména k lidské spotřebě.

Pokyny TSE

7 V roce 2002 Komise Evropských společenství přijala pokyny Společenství o státní podpoře testů TSE na uhynulých zvířatech a na jatečních odpadech (Úř. věst. C 324, s. 2, dále jen „pokyny TSE“).

8 Odstavec 12 pokynů TSE upřesňuje, že se tyto pokyny „týkají státních podpor, jejichž cílem je pokrýt náklady vzniklé v souvislosti s testy [k depistáži] TSE na uhynulých zvířatech a na jatečních odpadech, poskytovaných hospodářským subjektům působícím v odvětví výroby, zpracování a uvádění zvířat a živočišných produktů uvedených v příloze I Smlouvy na trh“. (*neoficiální překlad*)

9 Co se konkrétně týče testů k depistáži TSE, odstavce 23 až 25 pokynů TSE stanoví následující:

„23. S cílem podpořit přijetí opatření směřujících k ochraně zdraví zvířat a lidí se Komise rozhodla, že bude nadále povolovat státní podpory pokrývající až 100 % nákladů spojených s testy [k depistáži] TSE v souladu se zásadami uvedenými v bodě 11.4 zemědělských pokynů.

24. […]u povinného testování skotu, poraženého k lidské spotřebě, na BSE nesmí s účinností od 1. ledna 2003 celková přímá a nepřímá veřejná podpora, včetně plateb Společenství, překročit celkem 40 eur za test. Povinnost testování se může zakládat na právních předpisech Společenství nebo vnitrostátních právních předpisech. Tato částka představuje celkové náklady na testování, včetně testovacího materiálu, odběru vzorků, přepravy, testů, skladování a likvidace vzorků.

25. Státní podpora na náklady související s testy [k depistáži] TSE se vyplácí hospodářskému subjektu, u něhož se odebírají vzorky k testování. Pro usnadnění správy takových státních podpor se však může podpora namísto toho vyplácet laboratoři, za podmínky, že bude moci být prokázáno, že se celá částka státní podpory předá hospodářskému subjektu. Státní podpora, kterou přímo nebo nepřímo přijal hospodářský subjekt, u něhož byly odebrány vzorky k testování, se musí v každém případě odrazit v odpovídajícím snížení cen požadovaných tímto hospodářským subjektem.“ (*neoficiální překlad*)

10 Konečně, pokud jde o státní podpory určené na pokrytí nákladů vzniklých v souvislosti s testy k depistáži TSE a BSE, které byly neoprávněně poskytnuty před 1. lednem 2003, odstavec 45 pokynů TSE stanoví, že Komise posoudí jejich slučitelnost v souladu s bodem 11.4 pokynů Komise o státní podpoře v odvětví zemědělství (Úř. věst. 2000, C 28, s. 2, dále jen „zemědělské pokyny 2000–2006“) a se svou praxí od roku 2001 týkající se povolování takových podpor až do výše 100 %.

Skutečnosti předcházející sporu

Řízení před Komisí

11 V lednu a únoru 2004 obdržela Komise stížnosti týkající se návrhu královského nařízení, kterým měla být v Belgii zavedena parafiskální daň určená k financování testů k depistáži BSE.

12 Dopisem ze dne 27. ledna 2004 požádala Komise Belgické království, aby ji v tomto ohledu informovalo.

13 Belgické království odpovědělo na tuto žádost o informace dopisem ze dne 6. února 2004. Komisi zejména sdělilo, že od 1. ledna 2001 jsou na základě nařízení č. 999/2001 v Belgii povinné testy k depistáži BSE u skotu staršího 30 měsíců a u nuceně poraženého skotu staršího 24 měsíců. Kromě toho uvedlo, že od 1. ledna do 31. prosince 2001 byly náklady na provádění povinných testů k depistáži BSE financovány ministerstvem financí a od 1. ledna 2002 ze strany Bureau d'Intervention et de Restitution belge (belgický intervenční a restituční úřad dále jen „BIRB“).

14 Dopisem ze dne 23. ledna 2004, zaevidovaným dne 28. ledna 2004, Belgické království rovněž oznámilo návrh královského nařízení o financování depistáže TSE u zvířat. Toto opatření bylo zaevidováno pod číslem N 54/04.

15 Vzhledem k tomu, že návrh královského nařízení uváděl, že podpory již byly poskytovány a poplatky vybírány od 1. ledna 2002, bylo opatření dne 19. července 2004 zaevidováno jako neoznámené pod číslem NN 45/04.

16 Dopisem ze dne 26. listopadu 2008 oznámila Komise Belgickému království své rozhodnutí zahájit ohledně financování testů k depistáži TSE prováděného v Belgii od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2005 formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES a vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky. Rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení bylo dne 16. ledna 2009 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. C 11, s. 8).

17 Zúčastněné strany nepředložily připomínky.

18 Belgické království sdělilo Komisi své připomínky dopisem ze dne 25. února 2009.

Napadené rozhodnutí

19 Dne 27. července 2011 přijala Komise rozhodnutí 2011/678/EU o státní podpoře ve prospěch financování testů [depistáží] prováděných za účelem zjištění přenosných TSE u skotu, kterou provedla Belgie [státní podpora C 44/8 (dříve NN 45/04)] (Úř. věst. L 274, s. 36, dále jen „napadené rozhodnutí“).

20 V první řadě Komise zkoumala belgický systém financování povinných testů k depistáži BSE za účelem ověření, zda splňuje čtyři kumulativní podmínky pro existenci státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

21 V tomto ohledu Komise konstatovala, zaprvé že v období od 1. ledna do 31. prosince 2001 byly povinné testy k depistáži BSE v plné výši financovány ministerstvem financí a v období od 1. ledna 2002 do 30. června 2004 ze strany BIRB, tedy federální veřejné instituce s právní subjektivitou, která působí pod dohledem belgického ministerstva zemědělství a střední třídy a disponuje vládní dotací, jež je součástí rozpočtu na její dozorčí pravomoc na federální úrovni, a určitými vlastními příjmy. Komise dále uvedla, že od 1. července do 30. listopadu 2004 byly povinné testy k depistáži BSE financovány ze strany Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire (federální agentura pro bezpečnost potravinového řetězce, dále jen „AFSCA“), tedy federální veřejné instituce s právní subjektivitou, která je na základě zákona ze dne 4. února 2000 o zřízení AFSCA financována z různých příjmů, jako jsou například náhrady (tj. poplatky), příspěvky (tj. parafiskální daně), výnosy ze správních pokut, dary a odkazy. Konečně, pokud jde o období od 1. prosince 2004 do 31. prosince 2005, Komise konstatovala, že povinné testy k depistáži BSE byly financovány prostřednictvím náhrady ve výši 10,70 eura za kus testovaného skotu hrazené jatkami a vybírané od jejich zákazníků, jakož i prostřednictvím finančních prostředků ze strany agentury AFSCA čerpaných z jejích rezervních fondů a vratné zálohy, kterou jí poskytlo ministerstvo financí.

22 Komise tedy dospěla k závěru, že od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2005 byly povinné testy k depistáži BSE financovány ze státních zdrojů a že od 1. prosince 2004 nebyla část nákladů na tyto testy, jež byla financována z náhrady ve výši 10,70 eura za jeden kus testovaného skotu, financována ze státních zdrojů.

23 Komise zadruhé ověřila, zda belgický systém financování povinných testů k depistáži BSE poskytoval selektivní hospodářské zvýhodnění určitým podnikům nebo určitým odvětvím výroby.

24 Co se nejprve týče financování povinných testů k depistáži BSE ze státních zdrojů, včetně příspěvků, Komise vyjádřila názor, že náklady na povinné kontroly, které se vztahují na výrobu či uvádění výrobků na trh, představují náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku. Belgické království tak tím, že od 1. ledna 2001 neslo náklady na tyto testy, zvýhodnilo podniky, jatka a další subjekty, které zpracovávají, nakládají, prodávají či uvádějí na trh hovězí výrobky, na něž se vztahuje povinnost testování na BSE. Komise v tomto ohledu uvedla, že náklady na tytéž testy byly přímo hrazeny laboratořím, které prováděly dotčené testy na žádost jatek a fakturovaly náklady na ně agentuře AFSCA.

25 Kromě toho Komise konstatovala, že podmínka selektivity je splněna, neboť dříve popsané zvýhodnění bylo přiznáno pouze odvětví „chovu zvířat testovaných na BSE“.

26 Co se dále týče financování povinných testů k depistáži BSE prostřednictvím náhrad, t j. poplatků placených odvětvím, Komise uvedla, že toto financování neposkytlo žádné zvýhodnění hospodářským subjektům v odvětví skotu, neboť náhrady byly hrazeny příjemci služeb poskytovaných agenturou AFSCA, které se jimi měly zaplatit.

27 Komise zatřetí konstatovala, že dotčené opatření narušuje či může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

28 Komise měla vzhledem k výše uvedenému za to, že financování povinných testů k depistáži BSE ze státních zdrojů představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

29 Ve druhé řadě Komise konstatovala, že dotčená podpora byla v období od 1. ledna 2001 do 30. června 2004 protiprávní, neboť byla poskytnuta v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU.

30 V této souvislosti Komise uvedla, že od 1. ledna 2003 se na dotčenou podporu vztahovala výjimka z oznamovací povinnosti stanovené nařízením Komise (ES) č. 1/2004 ze dne 23. prosince 2003 o použití článků [107 SFEU] a [108 SFEU] na státní podporu malým a středním podnikům působícím v produkci, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh (Úř. věst. 2004, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 24). Konstatovala však, že podmínky stanovené výše uvedeným nařízením nebyly v projednávaném případě splněny, a že je tudíž uvedená státní podpora protiprávní.

31 V třetí řadě Komise ověřovala, zda existoval vztah závazného určení mezi výnosem z příspěvků k financování AFSCA vybraných od 1. července 2004 a financováním povinných testů k depistáži BSE. Komise poté, co konstatovala, že takový vztah neexistoval, dospěla k závěru, že příspěvky netvořily nedílnou součást dotčené podpory.

32 V čtvrté řadě Komise posuzovala slučitelnost dotčené podpory s vnitřním trhem. Ověřovala tak, zda byly v projednávaném případě splněny podmínky stanovené v pokynech TSE.

33 Co se týče financování povinných testů k depistáži BSE, které bylo protiprávně poskytnuto před 1. lednem 2003, tj. před vstupem v platnost pokynů TSE, Komise konstatovala, že byly splněny podmínky stanovené v bodě 11.4 zemědělských pokynů 2000–2006, na které odkazuje odstavec 45 pokynů TSE. Komise tedy dospěla k závěru, že podpory poskytnuté v období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002 byly slučitelné s vnitřním trhem.

34 Pokud jde o financování povinných testů k depistáži BSE, které bylo poskytnuto v období od 1. ledna 2003 do 31. prosince 2005, Komise dospěla k závěru, že samotná podmínka stanovená v odstavci 24 pokynů TSE, a sice aby vnitrostátní podpora a podpora od Společenství nepřekročila částku 40 eur za test, nebyla v období od 1. ledna 2003 do 30. června 2004 splněna. V této souvislosti uvedla, že celková částka tohoto překročení dosáhla 6 619 810,74 eura.

35 V páté a poslední řadě Komise konstatovala, že systém vracení podpor, které přesáhly částku 40 eur za test, navržený Belgickým královstvím, není v souladu s pravidly pro vracení protiprávních a neslučitelných podpor.

36 Závěrem Komise konstatovala, že Belgické království v období od 1. ledna 2001 do 30. června 2004 protiprávně zavedlo podporu určenou k financování testů k depistáži BSE v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU.

37 Komise dále došla k závěru, že s výjimkou částek přesahujících hranici 40 eur za test poskytnutých v období od 1. ledna 2003 do 30. června 2004, byla tato státní podpora slučitelná s vnitřním trhem.

38 Konečně Komise nařídila, že protiprávní a neslučitelné podpory musí být navráceny, s výjimkou podpor poskytnutých na zvláštní projekty, které v době, kdy byly poskytnuty, splňovaly všechny podmínky stanovené v použitelném nařízení *de minimis*.

39 Výrok napadeného rozhodnutí zní takto:

„Článek 1

1. Opatření financovaná prostřednictvím náhrad nepředstavují podporu.

2. Financování testů [k depistáži] BSE prostřednictvím státních zdrojů představuje podporu slučitelnou s vnitřním trhem poskytovanou ve prospěch zemědělců, jatek a dalších subjektů, které zpracovávají, prodávají, uvádějí na trh či nakládají s produkty ze skotu, na něž se vztahuje povinnost testování na BSE, v období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2002 a v období od 1. července 2004 do 31. prosince 2005.

3. Financování testů [k depistáži] BSE prostřednictvím státních zdrojů v období od 1. ledna 2003 do 30. června 2004 představuje podporu slučitelnou s vnitřním trhem poskytovanou ve prospěch zemědělců, jatek a dalších subjektů, které zpracovávají, prodávají, uvádějí na trh či nakládají s produkty ze skotu, na něž se vztahuje povinnost testování na BSE, pokud jde o částky nižší než 40 [eur] za test. Částky vyšší než 40 [eur] za test jsou neslučitelné s vnitřním trhem a musí být navráceny, s výjimkou podpor poskytnutých na zvláštní projekty, které v době, kdy byly tyto podpory poskytnuty, splňovaly všechny podmínky stanovené v použitelném nařízení *de minimis*.

4. Belgie v období od 1. ledna 2001 do 30. června 2004 protiprávně provedla podporu určenou k financování testů [k depistáži] BSE v rozporu s čl. 108 odst. 3 [SFEU].

Článek 2

1. Belgie učiní nezbytné kroky, aby zpětně získala od příjemců protiprávní a neslučitelné podpory uvedené v čl. 1 odst. 3 a 4.

[…]

Článek 3

Vrácení podpory uvedené v čl. 1 odst. 3 a 4 bude okamžité a účinné.

Belgie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno během čtyř měsíců ode dne jeho zveřejnění.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předá Belgie Komisi tyto informace:

a) seznam příjemců, kteří obdrželi podporu uvedenou v čl. 1 odst. 3 a 4, a celkovou částku podpory, kterou každý z nich obdržel;

b) celkovou částku (jistina a úroky), kterou mají příjemci navrátit;

[…]

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království.“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

40 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. října 2011 podalo Belgické království projednávanou žalobu.

41 Belgické království navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí s výjimkou čl. 1 odst. 1 jeho výroku;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

42 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— odmítl žalobu zčásti jako nepřípustnou a zčásti ji zamítl jako neopodstatněnou;

— podpůrně zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

43 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (první senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu vyzval účastníky řízení, aby písemně odpověděli na otázky. Účastníci řízení těmto organizačním procesním opatřením vyhověli ve stanovených lhůtách.

44 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 5. září 2014.

Právní otázky

K přípustnosti

45 Komise, aniž formálně vznesla námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu, navrhuje Tribunálu prohlásit projednávanou žalobu za nepřípustnou v rozsahu, v němž směřuje proti ustanovením čl. 1 odst. 2 a odst. 3 první věty napadeného rozhodnutí, která kvalifikují dotčené opatření jako státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem. V této souvislosti v podstatě tvrdí, že tato část výroku není napadnutelným aktem podle článku 263 SFEU, neboť nevyvolává závazné právní účinky takové povahy, aby mohla ovlivnit zájmy Belgického království.

46 Belgické království v replice tvrdilo, že žaloba je přípustná zejména v rozsahu, v němž směřovala proti ustanovením čl. 1 odst. 2 a 3 napadeného rozhodnutí.

47 Z ustálené judikatury, která se rozvinula u žalob na neplatnost podaných členskými státy nebo orgány, vyplývá, že za napadnutelné akty ve smyslu článku 263 SFEU jsou považována všechna opatření přijímaná orgány v jakékoliv formě, jejichž účelem je vyvolat závazné právní účinky (rozsudky ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, 22/70, Recueil, EU:C:1971:32, bod 42; ze dne 2. března 1994, Parlament v. Rada, C-316/91, Recueil, EU:C:1994:76, bod 8, a ze dne 13. října 2011, Deutsche Post a Německo v. Komise, C-463/10 P a C-475/10 P, Sb. rozh. EU:C:2011:656, bod 36). Z ustálené judikatury mimoto vyplývá, že členský stát může podat žalobu na neplatnost aktu vyvolávajícího závazné právní účinky, aniž musí prokázat právní zájem na podání žaloby (výše uvedený rozsudek Deutsche Post a Německo v. Komise, EU:C:2011:656, bod 36, a rozsudek ze dne 20. září 2012, Francie v. Komise, T-154/10, Sb. rozh. EU:T:2012:452, bod 37).

48 Proto je pro posouzení, zda napadené rozhodnutí může být předmětem žaloby, třeba zkoumat, zda je aktem, jehož účelem je vyvolat závazné právní účinky (v tomto smyslu viz rozsudek Deutsche Post a Německo v. Komise, bod 47 výše, EU:C:2011:656, bod 40), což je možné určit na základě jeho obsahu (rozsudek Francie v. Komise, bod 47 výše, EU:T:2012:452, bod 37).

49 V projednávaném případě bylo účelem ustanovení čl. 1 odst. 2 a odst. 3 první věty napadeného rozhodnutí, která kvalifikují dotčené opatření jako státní podporu a zároveň je prohlašují za částečně slučitelné se společným trhem, vyvolat závazné právní účinky, a tudíž představují napadnutelný akt ve smyslu článku 263 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2011, Komise v. Nizozemsko, C-279/08 P, Sb. rozh. EU:C:2011:551, body 35 až 42).

50 Judikatura citovaná Komisí nemůže předchozí závěr vyvrátit.

51 Co se nejprve týče věci, ve které bylo vydáno usnesení ze dne 28. ledna 2004, Nizozemsko v. Komise (C-164/02, Recueil, EU:C:2004:54), stačí konstatovat, že důvod, který vedl k prohlášení nepřípustnosti žaloby Nizozemského království směřující proti rozhodnutí Komise, ve kterém se konstatovala slučitelnost opatření podpory s vnitřním trhem, vycházel ze skutečnosti, že se tento členský stát domáhal neplatnosti dotčeného rozhodnutí, „jelikož v něm Komise dospěla k závěru, že příspěvky poskytované přístavním orgánům […] představovaly státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES“, ačkoli tento závěr nebyl uveden ve výroku tohoto rozhodnutí.

52 Dále v rozporu s tím, co tvrdí Komise, Soudní dvůr v rozsudku Komise v. Nizozemsko, bod 49 výše (EU:C:2011:551) nekonstatoval, že výslovná námitka členského státu týkající se kvalifikace opatření jako státní podpory, konkrétně v okamžiku oznámení, je „rozhodnou“ skutečností pro účely přípustnosti žaloby, již tento stát směřuje proti rozhodnutí prohlašujícímu uvedené opatření za slučitelné s vnitřním trhem.

53 Je totiž třeba uvést, že v rozsudku Komise v. Nizozemsko, bod 49 výše (EU:C:2011:551), Soudní dvůr konstatoval, že rozhodnutí založené na odstavcích 1 a 3 článku 107 SFEU, které kvalifikuje dotčené opatření jako státní podporu a zároveň je prohlašuje za slučitelné se společným trhem, musí být považováno za napadnutelný akt podle článku 263 SFEU, jelikož nesprávná kvalifikace opatření jako státní podpory má právní následky pro oznamující členský stát, neboť toto opatření podléhá soustavnému dozoru Komise a pravidelné kontrole z její strany, takže tento členský stát má omezený rozhodovací prostor při provádění oznámeného opatření (rozsudek Komise v. Nizozemsko, bod 49 výše, EU:C:2011:551, body 41 a 42).

54 Konečně, i kdyby byla prokázána skutečnost, na kterou poukázala Komise, podle níž Belgické království připustilo před správním řízením, přinejmenším implicitně, že dotčené opatření představuje státní podporu, neměla by vliv na přípustnost projednávané žaloby. V této souvislosti je třeba uvést, že samotná Komise v rámci dupliky uznala, že ze striktně právního hlediska nebrání skutečnost, že Belgické království dříve připustilo, že je dotčené opatření podporou, tomu, aby tuto skutečnost rozporovalo.

55 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba prohlásit projednávanou žalobu za přípustnou.

K věci samé

56 Belgické království vznáší na podporu své žaloby jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU v tom, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že kvalifikovala financování povinných testů k depistáži BSE jako státní podporu.

57 Belgické království konkrétně zastává názor, že jedna z podmínek umožňujících učinit závěr o existenci státní podpory není v projednávané věci splněna, a sice podmínka selektivní výhody přiznané dotčeným opatřením.

58 Jediný žalobní důvod se dělí na pět částí vycházejících zaprvé z neexistence snížení nákladů, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku, zadruhé z neexistence harmonizace financování povinných testů k depistáži BSE, zatřetí z neexistence nadměrné náhrady vyplývající z dotčeného opatření, začtvrté z neexistence selektivní povahy dotčeného opatření a zapáté z nezávislosti systémů financování uvedených testů platných v jiných členských státech, pokud jde o posouzení podmínky selektivity.

59 Tribunál považuje za nezbytné zkoumat nejprve druhou část jediného žalobního důvodu a poté jeho první, čtvrtou, pátou a třetí část.

K druhé části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence harmonizace financování povinných testů k depistáži BSE

60 Belgické království v podstatě tvrdí, že jelikož v Evropské unii není financování povinných testů k depistáži BSE harmonizováno, nic mu nebránilo v tom, aby neslo náklady na uvedené testy, aniž by tato skutečnost mohla být posuzována z hlediska právních předpisů upravujících státní podpory.

61 Komise navrhuje zamítnutí této části žalobního důvodu.

62 Z judikatury vyplývá, že článek 107 SFEU má za cíl zabránit tomu, aby obchod mezi členskými státy byl ovlivněn zvýhodněními poskytovanými veřejnými orgány, která různými způsoby narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby (rozsudky ze dne 2. července 1974, Itálie v. Komise, 173/73, Recueil, EU:C:1974:71, bod 26, a ze dne 15. června 2006, Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 a C-41/05, Sb. rozh. EU:C:2006:403, bod 27).

63 Za účelem zajištění účinnosti zákazu státních podpor, které ovlivňují obchod mezi členskými státy tím, že narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž, svěřuje článek 108 SFEU Komisi zvláštní kontrolní roli a členských států ukládá přesné povinnosti, které mají Komisi tuto roli usnadnit a zabránit tomu, aby byla postavena před hotovou věc (rozsudek ze dne 8. listopadu 2001, Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, Recueil, EU:C:2001:598, bod 23).

64 Pokud členské státy zamýšlejí poskytnout novou nebo upravit existující podporu, čl. 108 odst. 3 SFEU jim ukládá povinnost včas o tom informovat Komisi, aby mohla podat svá vyjádření. Tento odstavec dále ukládá Komisi zahájit neprodleně sporné řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, má-li za to, že takový záměr není slučitelný s vnitřním trhem. Konečně poslední věta čl. 108 odst. 3 SFEU jednoznačně členským státům přikazuje zdržet se poskytování podpory, dokud v tomto řízení není přijato konečné rozhodnutí (rozsudek Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, bod 63 výše, EU:C:2001:598, bod 24).

65 Dále je třeba uvést, že zásahy členských států v oblastech, které nebyly předmětem harmonizace v Evropské unii, nejsou vyloučeny z působnosti právních předpisů týkajících se kontroly státních podpor. Připuštění opaku by nutně vedlo ke zbavení užitečného účinku ustanovení článků 107 SFEU a 108 SFEU.

66 Například státní zásahy v oblastech, které spadají do výlučné pravomoci členských států, jako jsou přímé daně, tak mohou být posuzovány z hlediska článků 107 SFEU a 108 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2011, Komise v. Government of Gibraltar a Spojené království, C-106/09 P a C-107/09 P, Sb. rozh. EU:C:2011:732; ze dne 29. března 2012, 3M Italia, C-417/10, Sb. rozh. EU:C:2012:184, bod 25, a usnesení ze dne 29. března 2012, Safilo, C-529/10, EU:C:2012:188, bod 18).

67 Vzhledem k výše uvedenému mělo tedy Belgické království povinnost se ujistit, zda tím, že ponese celkové náklady na povinné testy k depistáži BSE, nebude jednat v rozporu s články 107 SFEU a 108 SFEU, a to nezávisle na tom, zda financování uvedených testů bylo předmětem harmonizace v Evropské unii, či nikoliv.

68 Druhou část jediného žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout již z tohoto samotného důvodu, aniž je třeba zkoumat doplňující argumenty předložené Belgickým královstvím, jejichž cílem je prokázat neexistenci harmonizace financování povinných testů k depistáži BSE.

K první části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence snížení nákladů, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku

69 Belgické království v podstatě tvrdí, že Komise nesprávně dospěla k závěru, že dotčené opatření poskytuje určité hospodářské zvýhodnění.

70 Komise navrhuje zamítnutí této části žalobního důvodu.

71 Článek 107 odst. 1 SFEU vymezuje státní podpory jako podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy. Pojem „státní podpora“ ve smyslu tohoto ustanovení je obecnější než pojem „dotace“, neboť zahrnuje nejen pozitivní plnění taková, jako jsou samotné dotace, ale i zásahy, které různými způsoby snižují náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku, a mají tutéž povahu a tytéž účinky jako dotace, aniž jimi v přísném slova smyslu jsou. Mezi nepřímá zvýhodnění, jež mají stejné účinky jako dotace, patří dodání zboží nebo poskytnutí služeb za preferenčních podmínek (viz rozsudek Komise v Nizozemsko, bod 49 výše, EU:C:2011:551, bod 86 a citovaná judikatura).

72 Z judikatury dále vyplývá, že za státní podpory jsou považovány rovněž zásahy, které mohou v jakékoli formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky nebo které musejí být považovány za hospodářské zvýhodnění, které by podnik-příjemce nezískal za obvyklých podmínek na trhu (viz rozsudek Komise v Nizozemsko, bod 49 výše, EU:C:2011:551, bod 87 a citovaná judikatura).

73 Belgické království nepopírá, že v období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2005 byly povinné testy k depistáži BSE financovány ze státních zdrojů. Je proto třeba posoudit, zda se Komise tím, že měla za to, že toto financování zbavilo podniky v odvětví skotu nákladů, jež obvykle zatěžují jejich rozpočet, dopustila v napadeném rozhodnutí nesprávného právního posouzení.

74 Úvodem je třeba připomenout, že Komise v bodě 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že náklady na povinné kontroly, které se vztahují na výrobu či uvádění výrobků na trh, jako jsou povinné testy k depistáži BSE, jsou náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniků.

75 Belgické království v prvé řadě namítá, že povinnost provádět testy k depistáži BSE nevyplývá z obvyklých podmínek trhu, ale ze zásahu veřejných orgánů. V tomto ohledu odkazuje na stanovisko generálního advokáta Jacobse ve věci GEMO (C-126/01, Recueil, EU:C:2002:273), v němž tento advokát vysvětluje, že pojem „obvykle“ znamená „za obvyklých tržních podmínek, tj. za podmínek trhu bez zásahů státu nebo narušení jeho fungování“ (výše uvedené stanovisko generálního advokáta Jacobse ve věci GEMO, EU:C:2002:273, bod 77). Tvrdí tak, že v projednávaném případě by bez zásahu veřejných orgánů uvedené povinné testy nepředstavovaly náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet hospodářských subjektů v odvětví skotu.

76 Pojem „náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku“, však zahrnuje zejména dodatečné náklady, které musí podniky nést z důvodu povinností, které jsou zákonného, regulačního nebo smluvního původu, které se vztahují na hospodářskou činnost (*per analogiam* viz rozsudky Itálie v. Komise,

bod 62 výše, EU:C:1974:71, bod 33; ze dne 5. října 1999, Francie v. Komise, C-251/97, Recueil, EU:C:1999:480, bod 40, a ze dne 3. března 2005, Heiser, C-172/03, Sb. rozh. EU:C:2005:130, bod 38).

77 Komise se tak nedopustila nesprávného posouzení, když konstatovala, že náklady na kontroly, které se vztahují na výrobu či uvádění výrobků na trh, jako jsou povinné testy k depistáži BSE, jež se staly povinnými na základě ustanovení zákonného nebo regulačního původu, jsou náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku.

78 Tento argument Belgického království je tedy třeba odmítnout.

79 V druhé řadě Belgické království v podstatě tvrdí, že financování povinných testů k depistáži BSE ze státních zdrojů neposkytuje hospodářským subjektům v odvětví skotu žádné zvýhodnění, neboť povinností provádět tyto testy se sleduje obecný zájem, a sice ochrana veřejného zdraví.

80 V tomto ohledu je třeba uvést, že Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že čl. 107 odst. 1 SFEU nerozlišuje podle důvodů nebo cílů zásahů, kterých se týká, ale definuje je podle jejich účinků (rozsudky Itálie v. Komise, bod 62 výše, EU:C:1974:71, bod 27; ze dne 12. prosince 2002, Belgie v. Komise, C-5/01, Recueil, EU:C:2002:754, bod 45, a Komise v. Government of Gibraltar a Spojené království, bod 66 výše, EU:C:2011:732, bod 87).

81 I kdyby byla cílem sledovaným dotčeným opatřením ochrana veřejného zdraví, nepostačuje to k tomu, aby byla odmítnuta jeho kvalifikace jako státní podpory, kterou provedla Komise v napadeném rozhodnutí.

82 Toto tvrzení Belgického království je tedy třeba odmítnout.

83 V třetí řadě Belgické království tvrdí, že projednávanou věc je třeba odlišit od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 20. listopadu 2003, GEMO (C-126/01, Recueil, EU:C:2003:622), v níž Soudní dvůr rozhodl, že hrazení nákladů na sběr a odstraňování uhynulých zvířat a jatečních odpadů ze strany Francouzské republiky zvýhodňovalo chovatele a jatka, neboť tyto náklady představovaly náklady vlastní jejich hospodářské činnosti.

84 Zaprvé Belgické království tvrdí, že zásadu „znečišťovatel platí“ uplatňovanou Soudním dvorem v rozsudku GEMO, bod 83 výše (EU:C:2003:622), nelze v projednávané věci použít. V tomto ohledu uvádí, že uhynulá zvířata a jateční odpady jsou externalitou spojenou s činností chovatelů a jatek na rozdíl od BSE, která je nemocí přímo nesouvisející s činností chovatelů a jatek, a nevykazuje tedy jasnou a přímou souvislost se specifickým výrobcem nebo podnikem. Podle jeho názoru toto tvrzení potvrzují pokyny TSE, jejichž části IV a V, které se týkají uhynulých zvířat a jatečních odpadů, výslovně odkazují na zásadu „znečišťovatel platí“, zatímco v části III uvedených pokynů věnované testům k depistáži TSE takový odkaz chybí.

85 Pojem „náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku“ se však neomezuje jen na náklady vyplývající z uplatnění zásady „znečišťovatel platí“. I kdyby tedy platilo, že uvedenou zásadu nelze v projednávané věci použít, nemohlo to by zpochybnit závěr uvedený v bodě 76 výše.

86 Toto tvrzení Belgického království je tedy třeba odmítnout.

87 Zadruhé Belgické království odkazuje na rozsudky ze dne 5. února 1976, Conceria Bresciani (87/75, Recueil, EU:C:1976:18), a ze dne 15. prosince 1993, Liguria Carni a další (C-277/91, C-318/91 a C-319/91, Recueil, EU:C:1993:927), a tvrdí, že systém povinných kontrol, jejichž cílem je, stejně jako v projednávané věci, chránit veřejné zdraví, není službou poskytovanou podnikům, za kterou by musely obvykle platit.

88 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že v rozsudcích uvedených v bodě 87 výše měl Soudní dvůr za to, že poplatky, jež měl přezkoumat a jež se hradily z důvodu hygienických kontrol prováděných v obecném zájmu na dovezených výrobcích, jež již prošly obdobnou kontrolou v zemi původu, nemohou být považovány za protiplnění za službu, a že náklady na uvedené kontroly by měla nést celá společnost.

89 Je však třeba uvést, že v rozsudcích uvedených v bodě 87 výše Soudní dvůr rozhodl pouze o otázce slučitelnosti financování některých hygienických kontrol s ohledem na předpisy týkající se volného pohybu zboží, a tedy nerozhodl o legalitě uvedeného financování z hlediska čl. 107 odst. 1 SFEU.

90 V důsledku toho judikatura uvedená Belgickým královstvím není v projednávané věci relevantní.

91 Toto tvrzení Belgického království je tedy třeba odmítnout.

92 Ve čtvrté a poslední řadě Belgické království v podstatě tvrdí, že povinné testy k depistáži BSE souvisí s výkonem jeho pravomocí veřejného orgánu, a nejsou tudíž hospodářské povahy odůvodňující uplatnění pravidel hospodářské soutěže Smlouvy o FEU. V důsledku toho se domnívá, že mohlo samo nést náklady na uvedené testy v plném rozsahu, aniž toto opatření představovalo státní podporu.

93 Belgické království v odpovědi na písemnou otázku položenou Tribunálem upřesnilo argument uvedený v bodě 92 výše tím, že zajištění testů k depistáži BSE, včetně zajištění jejich financování, patří mezi pravomoci veřejného orgánu.

94 V tomto ohledu stačí konstatovat, jak správně tvrdí Komise a Belgické království to nepopírá, že hospodářské subjekty v odvětví skotu mají podle vnitrostátních právních předpisů pouze povinnost provést testy k depistáži BSE u skotu určeného na porážku před tím, než lze uvést jeho maso, tuk a vnitřnosti na trh, což z jejich strany neznamená výkon pravomocí veřejného orgánu.

95 V důsledku toho nemůže argument uvedený v bodě 92 výše vyvrátit závěr, podle kterého náklady na povinné testy k depistáži BSE představují náklady, které musí nést hospodářské subjekty v odvětví skotu v rámci výkonu své hospodářské činnosti (viz body 69 až 86 výše).

96 Konečně a v každém případě je třeba uvést, jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 76 výše, že skutečnost, že povinnost nést náklady ukládají podnikům vnitrostátní právní předpisy, takže nutně souvisejí s výkonem pravomocí dotyčného členského státu jako veřejného orgánu, nebrání tomu, aby uvedené náklady byly kvalifikovány jako „náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku“.

97 Tento argument Belgického království je proto nutné odmítnout.

98 S přihlédnutím k výše uvedenému je třeba zamítnout první část jediného žalobního důvodu jako neopodstatněnou.

Ke čtvrté části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence selektivní povahy dotčeného opatření

99 Belgické království v podstatě tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že považovala dotčené opatření za selektivní.

100 Komise navrhuje zamítnutí této části žalobního důvodu.

101 Z ustálené judikatury vyplývá, že kvalifikace opatření jako podpory vyžaduje, aby byly splněny všechny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU (rozsudek Komise v. Nizozemsko, bod 49 výše, EU:C:2011:551, bod 61). Konkrétně, jak bylo uvedeno v bodě 71 tohoto rozsudku, hospodářské

zvýhodnění přiznané členským státem má povahu státní podpory pouze tehdy, když zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby (rozsudek Komise v. Nizozemsko, bod 49 výše, EU:C:2011:551, bod 61).

102 Za účelem prokázání, že se dotčené opatření uplatňuje selektivně na určité podniky nebo na určitá odvětví výroby, přísluší Komisi prokázat, že toto opatření zavedlo rozlišování mezi podniky, které se z hlediska cíle dotčeného opatření nacházejí ve srovnatelné faktické a právní situaci (rozsudek Komise v. Nizozemsko, bod 49 výše, EU:C:2011:551, bod 62).

103 Avšak je nutné taktéž uvést, že pojem „podpora“ nezahrnuje opatření, která zavádějí rozlišování mezi podniky v oblasti nákladů, pokud toto rozlišování vyplývá z povahy a struktury daného nákladového systému. Členský stát, který zavedl takové rozlišování mezi podniky v oblasti nákladů, musí prokázat, že toto rozlišování skutečně vyplývá z povahy a struktury dotčeného systému (rozsudek Komise v. Nizozemsko, bod 49 výše, EU:C:2011:551, bod 62).

104 V projednávané věci je třeba připomenout, že Komise správně dospěla v bodě 90 odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že náklady na povinné kontroly, které se vztahují na výrobu či uvádění výrobků na trh, jsou náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku (viz bod 77 výše).

105 Belgické království dotčeným opatřením tedy snížilo náklady, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku.

106 Mimoto Komise v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla za to, že dotčené zvýhodnění bylo v Belgii vyhrazeno pouze určitému odvětví, a sice „odvětví chovu zvířat testovaných na BSE“.

107 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise v odpovědi na písemnou otázku položenou Tribunálem vysvětlila, že „odvětví chovu zvířat testovaných na BSE“ zahrnuje všechny hospodářské subjekty v odvětví skotu, které byly v napadeném rozhodnutí identifikovány jako příjemci dotčeného opatření, tj. chovatelé, jatka a další subjekty, které zpracovávají, nakládají, prodávají či uvádějí na trh hovězí výrobky, na něž se vztahuje povinnost testování na BSE.

108 Vzhledem k judikatuře uvedené v bodě 101 výše tedy Komise měla správně v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že dotčené opatření bylo selektivní.

109 Belgické království zaprvé namítá, že Komise, která nese důkazní břemeno, pokud jde o prokázání selektivní povahy financování povinných testů k depistáži BSE, neprokázala, že uvedené financování zavedlo rozlišování mezi podniky, které se z hlediska cíle dotčeného opatření nacházely ve srovnatelné faktické a právní situaci.

110 Komise však konstatovala, že hospodářské subjekty v odvětví skotu byly zvýhodněny oproti podnikům v jiných odvětvích, neboť využívaly bezplatných kontrol, které se musely povinně provádět před uvedením jejich výrobků na trh nebo před obchodováním s nimi, přičemž podniky v jiných odvětvích tuto možnost neměly, což Belgické království nepopřelo.

111 Komise tak mohla oprávněně konstatovat, že Belgické království zavedlo rozlišování mezi podniky v oblasti nákladů ve smyslu judikatury uvedené v bodě 101 výše.

112 Tento argument Belgického království je tudíž třeba odmítnout.

113 Belgické království zadruhé tvrdí, že selektivní povahu dotčeného opatření lze posuzovat pouze ve vztahu k podnikům, které vyrábějí, uvádějí na trh či zpracovávají výrobky podléhající povinnému testování na BSE, jelikož jiné podniky se nenacházejí ve srovnatelné faktické a právní situaci.

114 V této souvislosti je třeba připomenout, že se selektivní povaha opatření posuzuje ve vztahu ke všem podnikům, a nikoli ve vztahu k podnikům, které mají prospěch z téhož zvýhodnění a náležejí do téže kategorie (rozsudky ze dne 11. června 2009, Itálie v. Komise, T-222/04, Sb. rozh. EU:T:2009:194, bod 66, a ze dne 13. září 2012, Itálie v. Komise, T-379/09, EU:T:2012:422, bod 47).

115 Konečně, pokud Belgické království argumentuje, že pouze podniky, které vyrábějí, uvádějí na trh či zpracovávají výrobky podléhající povinnému testování na BSE, jsou ve srovnatelné faktické a právní situaci a že tyto podniky musí nést zvláštní náklady, které podniky v jiných odvětvích nést nemusí, a sice náklady na uvedené testy, nesnaží se popřít selektivní povahu dotčeného opatření, ale odůvodnit ji.

116 V takovém případě by přitom takový argument bylo nutné odmítnout, neboť zjevně nepostačuje k prokázání toho, že rozlišování mezi podniky zavedené dotčeným opatřením je odůvodněno povahou a strukturou dotčeného systému nákladů.

117 S ohledem na výše uvedené Komise konstatovala, aniž se dopustila nesprávného posouzení, že dotčené opatření bylo selektivní ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

118 Čtvrtou část jediného žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K páté části jediného žalobního důvodu, vycházející z nezávislosti systémů financování povinných testů k depistáži BSE platných v jiných členských státech na posouzení podmínky selektivity

119 Belgické království tvrdí, že Komise v bodech 91 a 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí uznala existenci selektivní výhody poté, co konstatovala, že dotčené opatření mohlo vést k narušení hospodářské soutěže ve vztahu k podnikům nacházejícím se v členských státech, kde byly povinné testy k depistáži BSE financovány jinak. Podmínku selektivity lze přitom podle Belgického království posuzovat pouze u podniků podléhajících právní úpravě členského státu, který je původcem dotčeného opatření.

120 Komise ve své žalobní odpovědi připustila, že pro účely posouzení existence selektivní výhody není třeba přihlížet k rozdílům, které existují mezi členskými státy, pokud jde o rozsah jejich účasti na financování povinných testů k depistáži BSE. V tomto kontextu upřesnila, že se věta v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí namítaná Belgickým královstvím týká posouzení narušení hospodářské soutěže, a nikoli posouzení selektivní výhody.

121 V této souvislosti je třeba nejprve zdůraznit, že se bod 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí nachází v bodě 5.1.2 napadeného rozhodnutí, nadepsaném „Selektivní výhoda pro podnik“, a nikoli v bodě 5.1.3 uvedeného rozhodnutí, nadepsaném „Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu v Unii“.

122 Z bodu 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že Komise posoudila, zda byla splněna podmínka selektivity, takto:

„V posuzovaném případě na vnitrostátní úrovni využívá financování testů [k depistáži] BSE státem pouze jedno konkrétní odvětví, a to odvětví chovu zvířat testovaných na BSE. Na úrovni Společenství financování testů BSE ve prospěch belgických podniků státem nebo prostřednictvím státních zdrojů představuje pro tyto podniky výhodu oproti jejich zahraničním konkurentům, jejichž náklady na financování povinných testů BSE nejsou hrazeny státem nebo ze státních zdrojů.“

123 Komise tak nesprávně tvrdí, že se srovnání situací příjemců dotčeného opatření a situací podniků v jiných členských státech, na které se toto opatření nevztahuje, provedené v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí, týká posouzení narušení hospodářské soutěže.

124 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že posouzení podmínky uvedené v čl. 107 odst. 1 SFEU a týkající se ovlivnění obchodu mezi členskými státy sice spočívá v přezkoumání, zda podniky nebo odvětví výroby členského státu jsou zvýhodněny oproti podnikům nebo odvětvím výroby jiných členských států, avšak podmínku selektivity, stanovenou v témže odstavci tohoto článku, lze posuzovat pouze v rámci jediného členského státu a vyplývá pouze z analýzy rozdílného zacházení jedině mezi podniky nebo odvětvími výroby tohoto státu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. listopadu 2004, Španělsko v. Komise, C-73/03, EU:C:2004:711, bod 28).

125 V projednávaném případě se Komise tím, že nevycházela pouze z rozdílného zacházení mezi podniky, na které se vztahuje právní úprava jediného a téhož členského státu, ale rovněž vycházela z rozdílného zacházení mezi podniky v určitém členském státě a v jiných členských státech, dopustila pochybení v rámci svého posuzování podmínky selektivity (viz body 121 a 122 výše).

126 Jak vyplývá z bodů 104 až 117 výše, i kdyby však nedošlo k tomuto pochybení, zbývající důvody napadeného rozhodnutí, a především první věta jeho bodu 92 odůvodnění, podporují závěr, podle kterého je dotčené opatření selektivní. Za těchto podmínek nemůže pochybení, jehož se dopustila Komise, zpochybnit legalitu napadeného rozhodnutí.

127 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout pátou část jediného žalobního důvodu jako irelevantní.

K třetí části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence nadměrné kompenzace

128 Belgické království tvrdí, že financování povinných testů na depistáž BSE ze státních zdrojů nikdy nepřesáhlo skutečné náklady na uvedené testy, což vylučuje nadměrnou kompenzaci ve prospěch příjemců identifikovaných v napadeném rozhodnutí.

129 Belgické království kromě toho uvádí, že laboratoře, které prováděly povinné testy k depistáži BSE, „dostávaly“ za své služby cenu odpovídající tržní ceně a byly vybírány ve veřejném a nediskriminačním nabídkovém řízení.

130 Komise navrhuje zamítnutí této části žalobního důvodu.

131 Je třeba připomenout, že podle čl. 44 odst. 1 jednacího řádu musí žaloba obsahovat stručný popis uplatněných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších informací. Z toho důvodu musí žaloba ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se žaloba zakládá, takže pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacího řádu (rozsudek ze dne 12. ledna 1995, Viho v. Komise, T-102/92, Recueil, EU:T:1995:3, bod 68). Obdobné požadavky jsou vyžadovány, když je na podporu žalobního důvodu uplatňována určitá výtka (rozsudek ze dne 14. května 1998, Mo och Domsjö v. Komise, T-94/103, Recueil, EU:T:1998:103, bod 333).

132 Mimoto je za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti pro to, aby byl argument přípustný, třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly přinejmenším stručně, avšak uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 20. října 2000, RJB Mining v. Komise, T-110/98, Recueil, EU:T:2000:239, bod 23 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 10. dubna 2003, Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, T-195/00, Recueil, EU:T:2003:111, bod 26).

133 V projednávaném případě Belgické království v žalobě dostatečně nevysvětlilo svoji výtku vycházející z neexistence nadměrné kompenzace. Kromě toho argumenty, které v uvedené žalobě vzneslo na podporu této výtky, nesplňovaly požadavky jasnosti a přesnosti uvedené v čl. 44 odst. 1 písm. c)

jednacího řádu. Belgické království totiž nevysvětlilo, jak by mohla údajná neexistence nadměrné kompenzace odůvodňovat závěr, že dotčené opatření neposkytovalo selektivní hospodářskou výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

134 S ohledem na výše uvedené musí být třetí část žalobního důvodu prohlášena za nepřípustnou.

135 S ohledem na veškeré předcházející úvahy je třeba žalobu v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

136 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Belgické království nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. března 2015.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec 2

Nařízení č. 999/2001 2

Pokyny TSE 2

Skutečnosti předcházející sporu 3

Řízení před Komisí 3

Napadené rozhodnutí 4

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení 7

Právní otázky 7

K přípustnosti 7

K věci samé 8

K druhé části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence harmonizace financování povinných testů k depistáži BSE 9

K první části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence snížení nákladů, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku 10

Ke čtvrté části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence selektivní povahy dotčeného opatření 12

K páté části jediného žalobního důvodu, vycházející z nezávislosti systémů financování povinných testů k depistáži BSE platných v jiných členských státech na posouzení podmínky selektivity 14

K třetí části jediného žalobního důvodu, vycházející z neexistence nadměrné kompenzace 15

K nákladům řízení 16